

[Peter Brixtofte]

man derimod en lav vurdering, og derfor kan det være svært at gøre alle tilfredse. I nogle situationer ønsker man at blive vurderet højt, og i andre situationer ønsker man at blive vurderet lavt.

Nu er det klart, at i Venstre har vi selvfølgelig det udgangspunkt – som vi arbejder for, og som vi også håber at vælgerne giver os mulighed for at komme igennem med – at vi faktisk ønsker hele vurderingssystemet afskaffet, fordi vi også ønsker at afskaffe grundskatterne og lejeværdien af egen bolig. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det er vores langsigtede mål helt at slippe for vurderingssystemet og alt bureaukratiet ved at fjerne de skatter, der er knyttet til disse vurderinger. Men indtil videre må vi jo erkende, at vi endnu ikke har flertal for disse synspunkter; det kan komme, men det har vi altså ikke endnu, og så må vi arbejde for, at det vurderingssystem, vi har, er så betryggende som muligt, både for den enkelte borger og for det offentlige.

Lad mig indledningsvis sige, at når det gælder spørgsmålet om, hvorvidt vurderingssystemet skal være kommunalt eller statsligt, vil jeg godt give den melding fra Venstre, at vi synes, det skal være statsligt. Det er altså vores holdning, at så længe kommunerne skal udskrive grundskyld, skal de ikke også have en afgørende indflydelse på vurderingerne, og jeg er enig i ministerens begrundelse, nemlig at det kan skabe mistanke om, at de folk, der vurderer, også skeler til kommunekassen.

Dernæst kan man så stille det spørgsmål: I hvilket omfang er den eksisterende, såkaldt statslige, vurderingsorganisation egentlig også kommunal? Vi kan jo ikke komme uden om, at sekretariatet er kommunalt, og vi kan derfor heller ikke komme uden om, at der i det daglige og praktiske arbejde kan være en kolossalt stor indflydelse fra personalet i sekretariaterne; det er der ikke nogen tvivl om. Om det kan påvises, om denne indflydelse giver sig udslag i forkerte vurderinger eller for høje vurderinger i visse områder, ved jeg ikke; men i alle tilfælde kan man godt – når man en gang imellem studerer nogle af de tal, der er fremkommet om udviklingen i grundværdierne – stille sig selv det spørgsmål, om man ikke er kommet noget langt væk fra markedsprisen. Vi vil godt have belyst, om vi kan gøre det mere statsligt og mindre kommunalt.

Så vil jeg med det samme sige, at vi er meget betænkelige ved, at der skal udnævnes 448 nye personer, og det er på grund af den merudgift, det giver, og de rent administrative merudgifter.

Vi er altså parate til at være med til at lave loven om, men vi er på forhånd stærkt kritiske over for udvidelsen af omkostningerne, inklusive at der skal udpeges 448 nye personer.

Jens Thoft (SF):

Vi bruger de offentlige vurderinger til en utrolig bunke ting: Fastsættelse af lejeværdi, ejendomsskatter, dækningsafgifter, arveafgift og formueskat, for bare at nævne de vigtigste. Og målsætningen for de offentlige vurderinger må derfor være, at de så præcist som muligt afspejler den pris, som en normal køber vil betale i en normal handel.

Når ensartede ejendomme handles tit og ofte, er den prisfastsættelse ikke så svær. Langt vanskeligere er det for ejendomme, der er specielt indrettet og handles sjældent, og dem er der faktisk mange af. Det er derfor helt afgørende, at vi har en velsmurt vurderingsmaskine med et godt uddannet personale.

Jeg vil gerne understrege, at i modsætning til Venstre og De Konservative er vi i SF tilhængere af ejendomsskatterne. Det er de mest retfærdige skatter, der overhovedet findes, og man kommer også til at betale dem, selv om man er stukket af til Guernsey eller Liechtenstein eller Panama med sit selskab. Det er de mest retfærdige skatter, og Lejernes Landsorganisation har ikke forstået noget som helst, når de brokker sig over ejendomsskatternes højde. Lad os bare få sat ejendomsskatterne op.

Men tilbage til dette lovforslag. Den statslige organisation på vurderingsområdet fastholdes, og der lægges yderligere afstand til kommunal indflydelse på vurderingerne, fordi de nye vurderingsmænd nu skal indstilles af amtsrådene. Desuden må der ikke være personsammenfald mellem skatteankenævn og vurderingsråd, og vi får gennemført rullende vurderinger med klagemulighed hvert år. Alt dette synes jeg er godt nok, og det giver en styrkelse af retssikkerheden. Jeg har altid undret mig over den voldsomme arbejdsmæssige ophobning hvert fjerde år, og rullende vurderinger er selvfølgelig det eneste rigtige rent arbejdsmæssigt.